

12 פעוטים מגיל

3 עד 5 התמודדו

מי ישיר במסטיבל

התרגשות ניכרת על פניה של אחת הניבחנות, ש"נאלצה באמצע השיר לרוץ אל השרותים.

כולן נשמעו כמומחיות בפסיכולוגיה. הכנתי את הילד למיקרה שלא יצליח ב"מיבחן. בחיים מרוויחים קצת ומפסידים קצת" דקלמו כולן במקלה. אחת האמהות סיפרה שבנה צורח כבר מגיל שנתיים, שהוא רוצה לשיר בטלוויזיה. עכשיו שהוא כבר גדול, בן 4 וחצי, היא החליטה שאפ"י

המיבחן עבר על עינות גדות בת החמש בתרגשות רבה מדי. היא נקראה אל הבוחנים, אבשלום רובין ואהוד שמיר, ונשאלה אם היא רוצה כוס מים כדי להירגע. אחרי המים המשיכה לשיר.

איפה אמא? שאל לפתע קובי טרומן, בן הארבע. הוא רץ אל אמא, להי" רגע קימעה. "הוא רצה לגשת לבחינות, זה לא היה רעיון שלי", סיפרה אמא רונית. האמהות מכינות את הילדים למיקרה של כישלון.

מטרידות ומתערבות יתר על המידה. אך הפעם הם בעלי ניסיון רב יותר. הם מעסיקים גם את רינה כרמלי, האחראית על הילדים. היא מאד אימהית ורכה איתם. לכל פעוט נתנה יד, הובילה אותו לבמה, שוחחה עימו וחייכה אל כל ילד כדי להרגיעו. אם פעם חלום האם היהודיה היה לדחוף לילד עוד בננה אחת, הרי כיום בעידן הטלוויזיה, החלום הוא עוד תוכנית אחת מצולמת, עוד זוהר, עוד פירסום. הורים מוכנים להיכנס להוצאות כספיות ניכרות למען הגשמת חלום זה. הם באים מכל רחבי הארץ למיבחנים אלה, על חשבונם.

שר להביא אותו. כולן גם מספרות שכל האבות גאים בילדים, אך גשארן בעבודה. השיר שהיה חביב ביותר על רוב הילדים, ואותו הם שרו במיבחן, היה בר"באבא. גם השיר הללויה לא פיגר בהרבה אחריו. הבוחנים נתנו הוראות ל"ילדים בשקט בשקט, עם חיבה רבה. לילד צרוד הגישו כוס מים, ילד בוכה שלחו קצת לאמא, ועם ילדה שהתרגשה יתר על המידה שוחחו מעט כדי להרגיע אותה. עשר שנים עושים זאת מארגני פסטיבל הזמר לילדים מחברת התקליטים "ישרא"י דיסק, בעבר סיפרו על אמהות דוחפות,

גיני ברום בת ארבע, מבתיים, היתה אחת הניבחנות היפות. גיני היתה רגועה ונינוחה.

דורית כליך בת חמש מרמ"ל, באה למיב"ח, כי היא רוצה להופיע בטלוויזיה.

סהר אשכנזי בת ארבע הכריחה את אמא אופירה לקחת אותה למבחן.

האמהות לא הסתובבו בעצבנות בימיסדרון הבוחנים לא התעללו בילדים. הילדים לא כוסו ציפורניים ולא בכו מרוב פחד. בסך הכל, עברו המיבחנים הסופיים של ילדים בגיל הרך לקראת פסטיבל הזמר לילדים, בשקט ובנחת. כל האמהות נתבקשו אומנם לשבת מחוץ ל"אולם המיבחנים, והן אכן היו מתוחות קמעה. כל הילדים ישבו בשורות באולם, והביטו בסקרנות במתרחש על הבמה ה"נמוכה. ליד השולחן ישבו שבעה שופטים, והילדים הקטנים עלו בזה אחר זה. כל אחד שר שלושה שירים וירד. ההלום הקטן של כל ילד שהגיע לשם היה פשוט בתכלית — להופיע בטלוויזיה. הזאטוטים מוכנים לעשות כמעט הכל כדי להשיג מטרה זו. הם התנועעו כמו ה"יבלים, הם שרו שירי אהבה שנשמעו יפים בני 3 ו-4, הם ניסו לרקוד, ומעל לכל הם התייחסו רצינות רבה. ישרי כל ילד מסתתרת אם היס"הפת ותוקפנית — קשה היה לזאת בילדים. הקטנים נראו נינו"כדי, רק השתדלו לעשות כמיטב יכולתם. כל האמהות טענו שהן הביאו ילדים למיבחנים מפני שהילדים רצו התעקשו ממש, הכריחו אותן. הן